

LIETUVIAI MASKVOJE SUSITIKO SU SHULTZU IR JO PAVADUOTOJU

(Washingtonas, balandžio 28. LIC)

Lietuvių Informacijos Centras praneša, kad iš Lietuvos gauta žinia, jog trys lietuviai dalyvavo pasimatyme su JAV Valstybės departamento sekretorium George Shultz, jam neseniai besilankant Maskvoje. Balandžio 21 d. JAV ambasadoje Shultzas susitiko su Petru Pakėnu, Povilu Pečiulaičiu ir dr. Aigirdu Statkevičium

Balandžio 20 d. Valstybės departamento sekretoriaus pavaduotojas žmogaus teisių klausimams Richard Schifter JAV ambasada pravedė pokalbį su įvairiais žmogaus teisių gynėjais, kurių tarpe buvo Nijolė Sadūnaitė ir Algirdas Statkevičius.

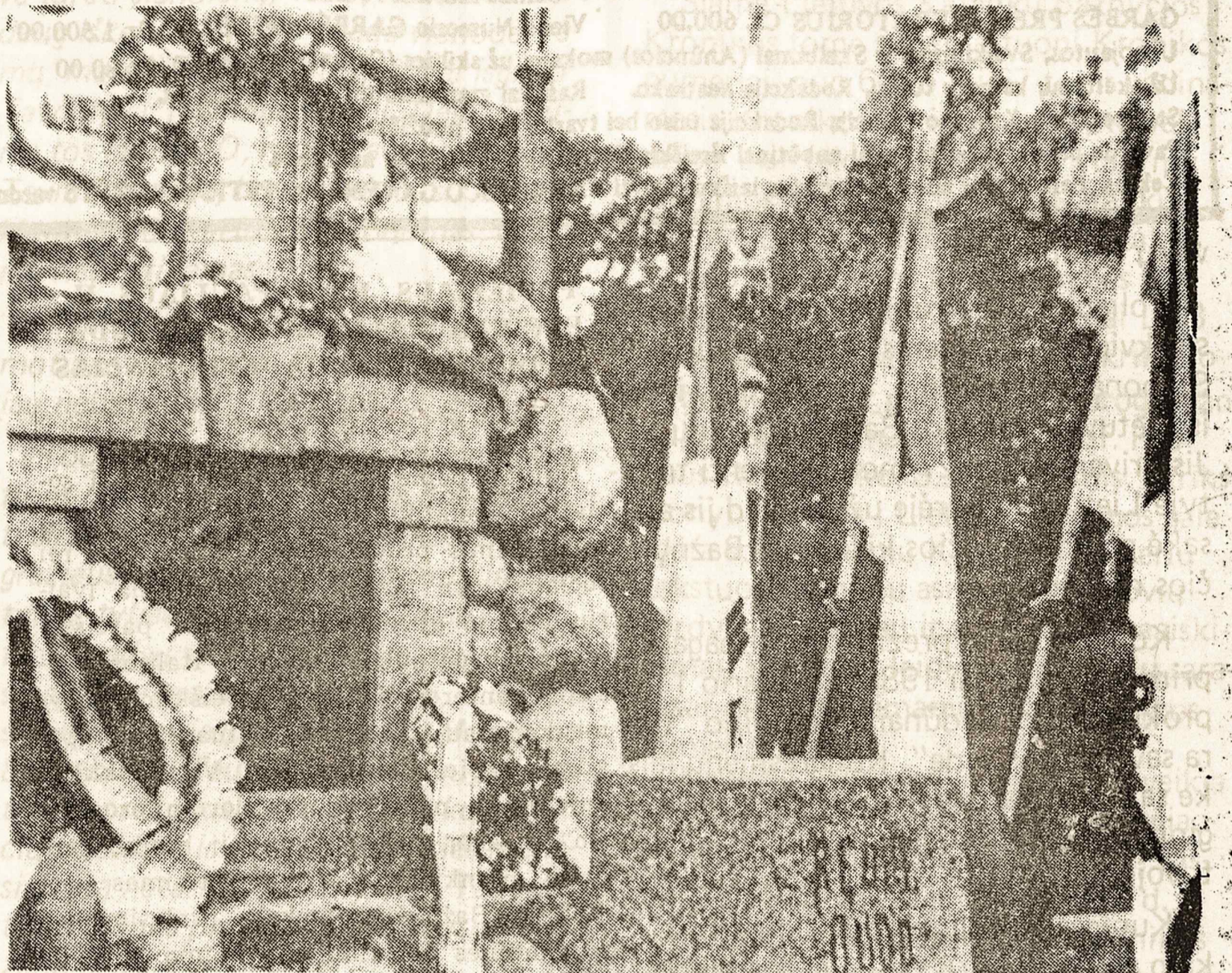
Pasimatyme su Shultz dalyvavo maždaug 30 žmonių, kurie nori apleisti Sovietų Sąjungą. Visi trys lietuviai turėjo progos su Shultz apsikeisti keliais žodžiais. Jis prižadėjo dėti pastangas, kad jiems būtų leidžiama emigruoti į JAV. Povilas Pečiulaitis Valstybės departamento sekretoriui įteikė kopiją jo 1988 m. balandžio 13 d. laiško TSRS Aukščiausios Tarybos prezidento pirmininkui Gromykai, kuriame jis pareiškė protestą dėl sovietų valdžios atsisakymo jam leisti emigruoti.

Balandžio 20 d. Richard Schifter bei kiti JAV valdžios pareigūnai susitiko su maždaug 10 žmogaus teisių gynėjų iš Lietuvos, Latvijos, Ukrainos ir kitur. Kiekvienos tautybės atstovai apibūdino padėtį savo krašte. Sadūnaitė buvo apklaušinėjama maždaug pusvalandį, o Statkevičius apie 15 minučių.

PASIKEITIMAI LIETUVOS VYSKUPŲ SUDĖTYJE

(Roma, balandžio 27. LIC) Lietuvių Informacijos Centrai pranešė iš Vatikano, kad ten besilankančios Lietuvos vyskupų ir dvasiškių delegacijos vadovas, vyskupas Liudas Povilonis, dėl sveikatos atsistatydino iš pareigų. Jis ėjo Vyskupų Konferencijos pirmininko bei Kauno arkivyskupijos ir Vilkaviškio vyskupijos apaštalinio administratoriaus pareigas Lietuvoje.

Ši delegacija šiandien išvyko iš Romos atgal į Lietuvą. Ji balandžio 13 atvyko į Vatikaną privalomam ad limina (prie slenksčio) pasimatymui su Popiežium Jonu Paulium II.

Senajame Lietuvos karo muziejaus sodelyje Kaune prie Nežinomo Kareivio antkapinio paminklo, pastatyto iš akmenų, atgabentų iš laisvės kovų laukų. Ant priekinės kolonos lotyniškas įrašas: "Redde quod debes" (atiduok, ką privalai). Šis paminklas buvo sovietų nurgiautas Nuotr. J. Miltenio

Delegacija grįžta į Lietuvą su šiais naujais paskyrimais: Kauno ir Vilkaviškio vyskupijų apaštalinio administratoriumi tampa J.E. vysk. Juozas Preikšas, ėjęs Kauno arkivyskupijos apaštalinio administratoriaus augziliaro ir generalvikaro pareigas. Lietuvos Vyskupų Konferencijos pirmininkavimo pareigas perima Kaišiadorių apaštalinis administratorius vysk. Vincentas Sladkevičius, o jo pavaduotoju tampa Telšių vyskupijos ir Klaipėdos prelatūros apaštalinis administratorius vysk. Antanas Vaičius.

(LIC)

Pranešimas iš Lietuvos

Išvežtųjų minėjimas

Lietuvių informacijos centras Niujorke praneša, kad gauta iš Lietuvos laisvės lygos tokia žinia: "1948 m. gegužės 22 d. iš Lietuvos išvežta 200.000 gyventojų. Šiomet sukanka 40 metų nuo šios didžiausios deportacijos. Gegužės 22, sekmadienį, prisiminsime šį įvykį Kaune arkikatedroje ir Vytauto Didžiojo bažnyčioje, o Vilniuje Šv. Teresės, Šv. Petro ir Povilo bažnyčioje. Kaune bus giedamas Lietuvos himnas, o Vilniuje

Lietuvos ir Lenkijos himnai".

Lietuvos laisvės lyga buvo įsteigta 1978 m. Jos tikslas religinis, tautinis, politinis sąmonės ugdymas ir Lietuvos laisvės kelimas tarptautiniuose forumuose.

TRISDEŠIMT DU KONGRESMENAI RAGINA PREZIDENTĄ SUSITIKTI SU LIETUVIAIS MASKVOJE

(Washingtonas, balandžio 28. LIC)

Lietuvių Informacijos Centras praneša, kad trisdešimt du kongresmenai balandžio 27 d. laišku ragino prezidentą Reaganą susitikti su septyniais ižymiais lietuviais kai jis lankysis Maskvoje gegužės mėnesio gale ir birželio mėnesio pradžioje.

Kongresmenai prezidento prašo, kad jisai privačiam pokalbiui kvieštų J.E. vyskupą Julijoną Steponavičių, Nijolę Sadūnaitę, kunigą Joną-Kastytį Matulionį, Jadvygą Bieliauskiene, Petrą Cidziką, Vytautą Bogušį ir Antaną Teriecką.

Kongresmenai teigia, kad toks prezidento žygis būtų didžiulė moralinės paramos išraiška ne tik šiems lietuviams bei taip pat ir žmogaus teisių sąjūdžiui Lietuvoje. Antra, toks pasimatymas suteiktų progą prezidentui giliau pažinti Pabaltijo valstybes, kurių padėtis užima unikalią vietą JAV santykiuose su So-

SEMANARIO MŪSŲ LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cz. 1.000,-
 Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
 Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS Cz. 600,00
 Užnojautos, Sveikdinimai ir Skelbimai (Anūncijos) mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cz. 80,00
 Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.
 Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.
 Pavarde pasirašyti straipsniai būtina išrašyti Redakcijos bei leidėjų nuomonę.
 Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti **FRANČESCO GAVENAS** ar **PETRAS RUKŠYS** vardu.

Rua Juventus, 28 Parque da Moóca - CEP 03124
 São Paulo - Brasil
 Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS
 Administrador: PETRAS RUKŠYS
 Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atakiro numerio kaina Cz. 30,00
 Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
 Į tolimus kraštus: 75 Dol.
 Vieno Numerio **GARBĖS LEIDĖJAS** Cz. 1.500,00
 mokami už skilties (Coluna) centimetrą Cz. 80,00
 Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

viety Sąjunga.

Toliau laiškas trumpai apibūdina višus kviestinus asmenis. Apie vyskupą Steponavičių sakoma, kad jis esąs vienas iš Lietuvos Katalikų Bažnyčios vadų. Jis priverstas jau 27 metus gyventi tremtyje Lietuvos šiaurėje už tai, kad jis atsisakė priimti valdžios kišimąsi į Bažnyčios reikalus.

Kongresmenai prezidentui Reaganui primena, kad jisai 1988 m. vasario 11 d. proklamacijoje Sadūnaite pavadino "tikra savo tautos vade". Kongresmenų laiške sakoma, kad jūnai yra įžymiausia religinių bei kitų žmogaus teisių gynėja Lietuvoje.

Kunigas Matulionis apibūdinamas kaip žmogus, kuris neseniai tris metus atkalėjo lageryje už tai, kad jis tapo kunigu be valdžios leidimo. Pasak laiško, jis yra "gyvas simbolis" tų katalikų dvasiškių, kurie kovoja už religinę laisvę.

Jadvyga Bieliauskienė yra mokytoja, kuri 1986 m. sugrižo iš lagerio atkalėjusi meturis metus už jaunimo religinį švietimą.

Laiškas pamini Vytauto Bogušio, Petro Cidziko ir Antano Terlecko vaidmenis bandymuose viešai ir taikingai paminėti Lietuvai svarbius istorinius įvykius, kaip Molotovo-Ribbentropo pakto bei Lietuvos nepriklausomybės atstatymo sukaktis. Kaip laiške pažymėta, šie trys žmogaus teisių gynėjai už savo veiklą yra baudžiami užpuolimais spaudoje, tardymais ir namų areštais.

Šio laiško iniciatoriai buvo kongresmenai John Miller (Washington) ir Edward Feighan (Ohio), kurie vadovauja Lietuvos katalikų religinės laisvės grupei. Šių dviejų kongresmenų štabo nariai paruošė laišką pasitarę su Lietuvos Informacijos Centro Washingtono skyriumi, kuris jiems pateikė informaciją apie septynis kviestinus lietuvius.

CIRURGIOS DENTISTAS

Dr. Jonas Niciporciukas

Dr. Paulo R. Niciporciukas

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 - 10 and.

V. Prudente - Fone: 273-6696

POPIEŽIAUS JONO PAULIAUS II ENCIKLA PALIEČIA PRIESPAUDĄ IR DISKRIMINACIJĄ KENČIANČIAS TAUTAS

Naujoji popiežiaus Jono Pauliaus II socialinė enciklika apie Bažnyčios rūpestį socialinėmis problemomis „Sollicitudo rei socialis“ yra plačiai komentuojama įvairių viešojo gyvenimo pareigūnų pareiškimuose ir pasaulio spaudoje. Italijos vyskupų konferencija savo pareiškimе pažymi, kad naujoji enciklika atnaujina ir pagilina popiežiaus Pauliaus VI enciklikos apie tautų pažangą „Populorum progressio“ mokslą, pritaikydama jį besikeičiančiom aplinkybėm. Ji yra ištikimas socialinio Bažnyčios mokslo pratęsimas, į šiuolaikines socialinio gyvenimo problemas pažvelgiant ne ideologinėje, o teologinėje Jėzaus Kristaus Evangelijos šviesoje. Tai yra Evangelijos skelbimas, tarnavimas pavieniem žmonėm ir žmonių bendruomenei, kuris apima ir socialinę sritį. Italijos vyskupai pabrėžia aukštesnę ūkinės socialinės bei kultūrinės pažangos pakopą pasiekusių Europos kraštų atsakomybę už Trečiojo pasaulio tautas, kurios kelyje į pažangą sutinka dideles kliūtis. Popiežiaus Jono Pauliaus II socialinė enciklika „Sollicitudo rei socialis“ — rašo Italijos vyskupų konferencija, — mus įpareigoja konkrečiu būdu parodyti solidarumą visom pasaulio tautom: tiek tom, kurios kenčia alkį ir neįstengia pakilti iš skurdo, tiek tom, kurios kenčia priešpaudą ir diskriminaciją, kurios yra netekusios žmogiškojo orumo pagrindinių religinių, socialinių ir politinių teisių.

(VAT.R.)

**UŽ LIETUVIŠKĄ KNYGĄ IR SPAUDĄ
LIETUVIAI TIEK DAUG KOVOJO IR
KENTĖJO. DABAR LIETUVIŠKĄ KNYGASTOVI IR DULKAKIOSKULENTYNOSE, LAUKDAMA KOL KAS JĄ NUPIRKS**

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para Homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas, tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-4886

ŠVENTASIS TĖVE, POPIEŽIAU JONAI PAULIAU II-asis.

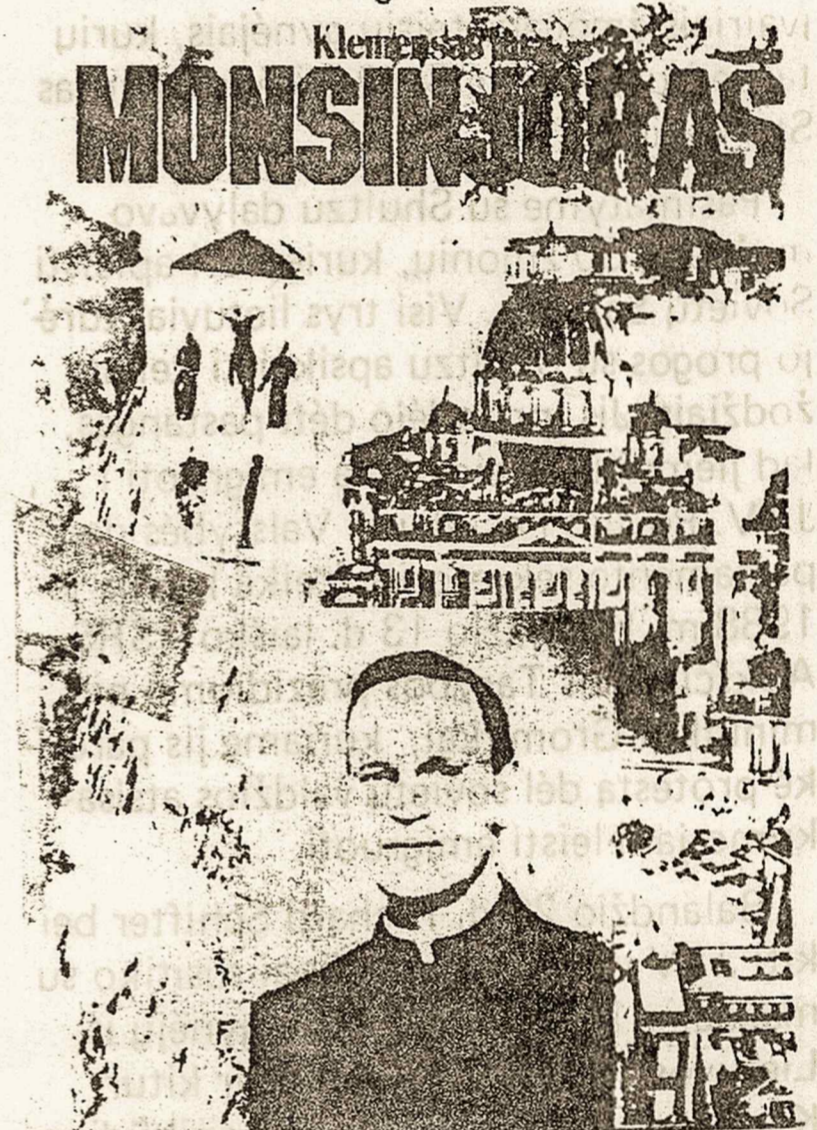
Jūsų sveikinimas mus sujaudino ir padarino nenuilstančiai dirbti lietuvių tautos gyvybės naudai, visuotinės Bažnyčios šeimoje.

Dėkojame Jums už asmenišką ryžtą viešai kelti Lietuvos ypač tikinčiųjų persekiojimo klausimą. Nepaprastai džiaugiamės Jūsų rūpesčiu švęsti Lietuvos, Marijos žemės, 600 metų krikšto sukaktį ir sutikimo priimti viso pasaulio lietuvius privačioje audiencijoje Romoje 1987 m. vasarą. Jūs esate Lietuvos ir išeivijos lietuvių šviesa ir viltis.

Vieningi tikėjime Kristuje siunčiame Jums savo maldas ir mintis.

Su Pagarba

VI Pasaulio Lietuvių Jaunimo
Kongreso atstovai
Kanbera, Australija
1987 gruodžio 30

Klemensas Jūra, MONSINORAS.
Spaudė Pranciškonų spaustuvė.
Brooklyn, 1979 m., 382 psl. Tiražas — 1.000 egz. | Kaina: Cr.500

ADILSON PUODŽIUNAS

ADVOGADO.

INVENTARIOS, CAUSAS CIVEIS
CRIMINAIS, TRABALHISTAS

RUA RUI BARBOSA Nº 161
S. CAETANO DO SUL - SP
CEP. 09530 FONE: 441-6790

EUROPOS LIETUVIŲ JAUNIMO SAJUNGŲ VEIKLOS PROJEKTAI

1. Didžiosios Britanijos, Prancūzijos ir Vakarų Vokietijos LJS-os ruoš Europos Lietuvių Jaunimo Stovyklą Lietuvių Sodyboje, Didžiojoje Britanijoje, nuo 1988 m. balandžio mėn. 29 d. iki gegužės mėn. 2 d. Tie suvažiavimai vyks 1 kartą per metus iki sekančio kongreso.

2. Vokietijos LJS (K. Ivinskis) paruos Europos lietuvių jaunimo adresyną, Šito adresyno tikslas yra dvejopas:

Pirmiausia, su šiuo adresynu bus palengvintas susisiektis tarp Europos lietuvių jaunimo.

Antra, jis bus naudojamas per Europą keliaujančio jaunimo susitikti su Europoje gyvenančiu jaunimu ir pagal galimybę pas jį apsistoti. Iširti apsistojimo galimybes Vokietijos LJS paruos anketa, kuri bus išplatinta jaunimo tarpe.

3. Ruošiami renginiai per Juodojo Kaspino Dieną, 1988 m. rugpiučio mėn. 23 d.:

Vokietijos LJS (R. Gumuliuskas) suruos demonstraciją prie Tarybų Sąjungos Ambasados pastato, Bonnoje.

Didžiosios Britanijos LJS prisidės prie šios dienos Didž. Brit. pabaltiečių organizacijų renginiu.

4. Spausdinsime ir platinsime informacijos kortelę (vizitinės kortelės formato) apie Lietuvą ir jos dabartinę padėtį.

Informaciją šiai kortelei paruos Vokietijos LJS (Tomas Bartusevičius) iki 1988 m. balandžio mėn. 29 d.

Kortelės spausdins Didž. Brit. LJS (E. Kvietkauskas).

Kortelės bus spausdinamos anglų, prancūzų ir vokiečių kalbomis.

5. Planuojame pasinaudoti EUROPOS LIETUVIŲ kaip pagrindiniu informacijos šaltiniu. Raginsime Europos lietuvių jaunimą prenumeruoti EUROPOS LIETUVIŲ. Kiekvienas atstovas įsipareigoja surasti bent penkis naujus EUROPOS LIETUVIŲ prenumeratorius.

LAIŠKAS MOTINAI

Mamyt,

Jau daug ilgų metų prabėgo, kai aš neturiu laimės net ir Motinos dienos proga pasveikinti Tave. O labai norėčiau Tave turėti šiandieną, Tavo, kad ir labai daug iškentėjusį, bet visada vienodai ramų, malonų veidą matyti, ir vėl išgirsti Tavo gyvą, meilingą žodelį. Deja, neturiu tos laimės. O, rodos taip neseniai su Tavim, Mamyt, buvau kartu, su Tavim, Mamyt, būt kartu – malonumas, dažnai neįvertinamas.

Mamyt, niekas nesupras, taip giliai motinos netekimo, kaip tas, kuris jos jau nebetekęs.

Todėl ir man dabar, besitartinant Motinos dienos šventei, kažkas ima spausinti širdį, o lūpos, lyg norėdamos supinti gražiausią savo motinėlei pasveikinimą, tyliai, tyliai taria: "Mama, žinau, kad tenai, mūsų senoje tėviškėje, dabar skleidžiasi gražiausi pumpurai, o laukuose pilasi įvairiaspalviai žiedai. Mama, nebenuksniu Tau, kaip prieš daugelį metų vos pražydusių tėviškės laukų gėlyčių puokštės ir ankstyvą gegužės mėnesio rytą netarsiu: "Mamyt, tai Tau, Motinos dienos proga, iš Augščiausiojo darželio gėlės".

Su skausmu, meile ir ilgesiu Tave menu šiandieną. O gėlyčių puokštę, kad ir ne iš tėviškės laukų, aukosiu šia proga motinų Motinai, kad Tave, mane ir visus vestų laisvės ir laimės keliu.

Tavo sūnus

Vytas

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Maria PALECKIS	Cz.1.000,00
Mečys PALECKIS	Cz.4.000,00
Jonas MASYS	Cz.1.200,00
Aldona GHIZELLIN	Cz.1.000,00
Ona SERBENTAITE	
OPSENDORF	Cz.1.000,00
Albinas BUDREVIČIUS	Cz.1.000,00
Elena BUFTVYDAS	Cz.1.000,00
Jonas CHOROCIEJUS	Cz.3.000,00
Sofija MISIUKAITĖ	Cz.1.000,00

NAUJOS KNYGOS

LIETUVOS KATALIKŲ BAŽNYČIOS KRONIKA. Aštuntas tomas. Chicago: Lietuvos Kronikos sąjunga, 1987, 530 psl. Aplankas sesers M. Mercedes. Kaina – 10 dol. Gaunama "Drauge".

Šiame Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos tome sudėti aštuoni Kronikos numeriai, nuo 60-to iki 67-to, ir vadinamasis Kronikos "Priedas – slaptų valdžios instrukcijų dėl "kultų įstatymų laikymosi tekstai. Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos 15 metų sukaktis sutapo su Lietuvos krikščionybės 600 metų jubiliejumi, todėl ir leidėjai LKB Kronikos aštuntąjį tomą skiria krikščionybės sukakčiai paminėti. Ta proga įžangoje spausdinamas istoriko prof. Pauliaus Rabikausko, S.J., straipsnis "Krikščionybės kelias į Lietuvą". Knygos gale įdėta spausdinamų Kronikos numerių tekstuose minimų asmenų ir vietovių vardynas, terminų ir santrumpų paaiškinimai, Kronikos leidimą parėmusių sąrašas ir detalus apimamų LKB Kronikos numerių turinys.

Daugiau kaip penkiolika metų veikia ir Lietuvos Kronikos sąjunga (anksčiau Religinės šalpos rėmėjai) išėivijoje, įsisteigusi 1972 m. balandžio mėn. 8 d., tuoj po to, kai pirmasis LKB Kronikos numeris pasirodė Lietuvoje tų metų kovo 19 dieną. Nuo tada sąjunga jau yra išleidusi dešimt LKB Kronikos knygų, kurios sudaro 5,024 puslapius, o jų tiražas – 53.000. Pastaruoju metu, greta šio naujojo tomo lietuvių kalba, leidžiama: anglų kalba – šeštasis tomas, ispanų kalba – šeštasis ir septintasis tomas, prancūzų kalba – pirmasis ir šeštasis. Šiais metais taip pat ruošiamasi išleisti lietuvių kalba devintąjį tomą, anglų ir prancūzų kalba – septintąjį ir ispanų kalba – aštuntąjį.

LKB Kronikos knygos anglų, ispanų ir prancūzų kalbomis siunčiamos: universitetų ir kolegijų bibliotekoms, spaudai, radijo ir televizijos stotims, katalikų ir kitų krikščioniškų konfesijų vyskupams, vyrų ir moterų vienuolijoms, įvairioms organizacijoms, kunigų seminarijoms, žinių agentūroms, informacijų centrams, aukštesiems valdžios pareigūnams ir parlamentarams, kai kuriems užsienio diplomatams ir visoms tarptautinėms organizacijoms. Išversdama LKB Kronika į pasaulio kalbas, išleidama tobula spaudos technika ir siūsdama šias knygas į 138 valstybes, Lietuvos Kronikos sąjunga skleidžia po pasaulį autentiškas žinias apie tikėjimo persekiojimą ir žmogaus teisių laužymą okupuotoje Lietuvoje. Tokiu būdu ji įvykdo LKB Kronikos autorių ir leidėjų Lietuvoje siekį ir akiivaizdžiai paliudija, kodėl tautai reikalinga ir išėivija.

COMERCIAL SUEVITAS LTDA.
BEBIDAS FÍNAS EM GERAL, NACIONAIS E ESTRANGEIRAS
 WISKIES - CHAMPANHES - CONHAQUES - LICORES - AGUARDENTES
 CERVEJAS - REFRIGERANTES - SUCOS - AGUAS MINERAIS - ETC.
 ACEITAM-SE ENCOMENDAS PARA FESTAS EM GERAL
 CASAMENTOS, BATIZADOS, ANIVERSÁRIOS, CONFRATERNIZAÇÕES, ETC.
 PROGRAME SUA FESTA E
 DEIXE AS BEBIDAS SOB NOSSA RESPONSABILIDADE.
 Rua Manaiás, 7 - CEP 03140 - Fone: 215-6227 - Vila Zelina - S. Paulo

VI PLJ KONGRESO STUDIJŲ DIENOS – VAIZDAI, DARBAI IR PRISIMINI- MAI

(tesinys iš praeito nr.)

Redagavimo ir PLJS Statuto Keitimo
Komisija:

Tomas Bartusevičius – V. Vokietija
Indrė Čuplinskaitė – Kanada
Jonas Mašanauskas Jr. – Australija
Nestoras Ruplėnas – Argentina
Laima Sruoginytė – JAV
Darius Sužiedielis – JAV

Mandatų Komisija:

Alma Matvekaitė – JAV
Elena Modzelewski – Urugvajus
Regina Puodžiūnaitė – Didž. Britanija
Alvydas Saplys – Kanada
Ana Emilija Silickaitė – Brazilija

Autorius turbūt linkęs į sentimentalumą, nes tuo momentu, kai Prezidiumas perėmė Studijų Dienų vadžias ir valdžią, pajuto savotiško liūdesio jausmelį: jojo, ir jo komisijos, keturių metų prakaito ir rūpesčio paremtas darbo vaisius – Studijų Dienų programa – staiga išėjo iš jo rankų. Bet, taip kaip tėvas į gyvenimą išleidžia vienturtį sūnų su pasitikėjimu, kad tobulai paruoštas vaikas ne tik apsis, bet ir pražengs tėvų viltis, taip ir 21-ą gruodžio Studijų Dienų programa su pasitikėjimu buvo pervesta atstovams. Tas pasitikėjimas tapo pilnai pateisintas.

Studijų Dienų Programa

Ruošiant Studijų Dienas, šalia pagrindinių trijų jau minėtų tikslų, turėjome dar du antraeilinius:

1. Sudaryti kuo palankesnes sąlygas visiems atstovams išreikšti savo mintis ir jomis pasidalinti su savo bendraminčiais iš įvairių kraštų;
2. Skatinti atstovus iš mažesnių kolonijų iškelti savo kraštų lietuviybės problemas, bet tuo pačiu, leisti JAV ir Kanados atstovams patirti, kas grėsia jų lietuviybei ateityje, ir duoti jiems progos iš savo plataus patyrimo lietuviškoje veikloje kiek galint padėti mažesnių kolonijų atstovams išvystyti atramos toms problemoms.

Pirmos trys Studijų Dienų dienos tiems tikslams tobulai pasitarnavo.

MIŠIOS

už a. a. PRELATĄ ZENONĄ IGNATAVIČIŲ

mirties metinių proga

bus atlaikytos gegužės 22 d., sekmadienį,
8 val. ryto, šv. Kazimiero parapijos koply-
čioje. Visi, kurie gerbia a.a. prelato atmini-
mą, nuoširdžiai prašomi dalyvauti.

Lietuvių Kunigų Vienybė

“Kraštų LJ Sąjungų pranešimus” pristatė visų kraštų atstovų vadovai. Kiti atstovai pristatė “Ryškesnius lietuviškos veiklos išėivijoje pavyzdžius”. Iš kraštų atsivežtus “Veiklos Projektus” pristatė vėl kraštų vadovai, o pranešimus apie: “Lituanistinį švietimą išėivijoje”, ir pasisakymus į temą: “Kodėl man rūpi lietuvių tautos likimas? Ką man Lietuva duoda; ką aš duodu Lietuvai?” vėl visai kiti atstovai iš įvairių kraštų. Iš viso per tas tris dienas 44 atstovai pristatė 64 įvairius pranešimus. Pasigirdo visas margumas atstovų balsų, su charakteringais akcentais iš Argentinos, iš Prancūzijos, iš Australijos, iš Švedijos ir iš kitur. Prasiskleidė išėivijos lietuvių jaunimo minčių lobynas, ir atstovai pradėjo pažinti vienas kitą idėjų plotmėje.

Apie “Lituanistinį švietimą išėivijoje” daugiausia susidomėjo ir diskusijų kilo po Marinos Coxaitės (Australija), Analijos Gaidimaukaitės (Argentina), Klaus Žulio (V. Vokietija) ir Rimo Čuplinsko (Kanada) pranešimų, apibūdinant Vasario 16-tos Gimnaziją. Kokią svarbą ši Gimnazija turi išėivijos lietuvių jaunimui paaikėjo suskaičiavus ją lankiusių ketvirtadalį (24 iš 103) šio Kongreso atstovų. Daug atstovų ją laiko kaip išėivijos lietuvių jaunimui beveik pagrindiniu lietuviybės šaltiniu. “Vasario šešioliktokų” susigijvenimas per Kongresą pavyzdžingai reišėėsi. Savo entuziazmu ir tautiniu sąmoningumu jie sužavėjo daug ką – ir susidarė ispūdis, kad jie Gimnazijai privilios nemažą skaičių naujų moksleivių.

Tarp ispūdingiausių pranešimų buvo Rimos Hartvigos ir Ritos Zakarkos iš JAV. Jos atstovavo Lietuvos VYČIUS ir, nors būdamos ketvirtos ar penktos generacijos amerikietės, davė savo pristatymus lietuviškai. Klausytojus ypač

jautriai paliete jų pasisakymai į temą “Kodėl man rūpi lietuvių tautos likimas? Ką man Lietuva duoda; ką aš duodu Lietuvai?” – jos prisipažino, kad jaučia sunkiai išaiškinamą jėgą, vedančią jas sugrįžti prie lietuvių tautos, prie lietuviškos veiklos. Klausantis jų, gana aišku kad tas vos apčiuopiamas jausmas yra ne kas kita, kaip meilė Tautai, kuri net per eilę generacijų išėivijos dykumose lieka gyva lietuvių širdyje.

Didžiosios Britanijos atstovai neįstengė pasisakyti lietuviškai: savo pristatymus davė angliškai. Bet iš to kilo du pozityvūs reišėkiniai:

1. Atsirado net keli vertėjai, ir nuo to Didžiosios Britanijos atstovų visi pranešimai buvo išversti į lietuvių kalbą. Nors tas sulėtino eigą, šis veiksnys žymiai praturtino “tarptautinio draugiškumo” ryšius. Per ištisas Studijų Dienas salėje girdėjosi ramus ūžimas, lyg poteriavimas, kol įvairūs atstovai vertė kolegoms pristatymus ir paskaitas Kun. Antanas Saulaitis ypatingai padėjo verčiant tiems pietų amerikiečiams, kurie visai lietuviškai nemokėjo, kol Eglė Juodvalkė, Indrė ir Rimas Čuplinskai, bei visa eilė kitų savanorių, nuolatos padėjo versti Didžiosios Britanijos atstovams. Pagarba ir padėka jiems visiems. Tarp kita ko, iki Studijų Dienų pabaigos Didž. Britanijos atstovai vis daugiau lietuviškai prabilo.

2. Vido Puodžiūno gal kiek pesimistiški, bet giliai racionalizuoti, pasisakymai į temą “Kodėl man rūpi lietuvių tautos likimas?” iššaukė rimtų diskusijų ir davė progos atstovams susiremti intelektualiniais ragais. Iki tol atstovai labai mandagiai klausėsi, bet nuo to laiko, užkabinta kontroversijos styga, ypač liečianti lietuvių be lietuvių kalbos, aidėjo per visą Kongresą. Tam aidui slopinti pasigirdo plačiaregių taikadarių pasiūlymai, kaip Analijos Gaidimaukaitės (Argentina): “Neišėkokime kas mus skiria, o kas jungia. Peškimės kaip broliai”. Kiti dalyviai pabrėžė, kad: tokioje grupėje kaip Kongrese, privalo būti daug minčių – jei viena mintis apjungs visus, tokia grupė niekam tikus. Minčių margumas svarbus, jis

ANGIE

GIRCKUS & CIA. LTDA.

CONFECÇÃO MASCULINA E FEMININA

MODAS

Rua Solon, 773
CEP 01127

Fone: 221-6377

Bom Retiro

— São Paulo — Capital

praturtina mus. Esminiai svarbu, kad visi esame lietuviai, nepaisant kokie būdvardžiai pritaikyti vieniems ar kitiems”.

Kalėdoms artėjant, “Amerikos Balso” darbuotojas, Romas Sakadolskis, telefonu verbavo po vieną atstovą iš kiekvieno kontinento duoti trumpą sveikinimą Lietuvai. Indrės Čuplinskaitės (Kanada), Nestoro Ruplėno (Argentina), Raimondos Šreifeldaitės (V. Vokietija) ir Danos Baltutytės (Australija) balsai Kūčių dieną radijo bangomis nukeliavo Lietuvon su Kalėdiniais sveikinimais.

Kviestųjų prelegentų įnašą į Studijų Dienų programą pradėjo įspūdinga Viktoro Nako kalba: “Tautinė atsakomybė – tautos išlaikymo būtina sąlyga”. Jis paminėjo keturis šaltinius, iš kurių plaukia tautinės atsakomybės jausmas: (1) Kraujo ryšys – esame lietuvių tėvų, protėvių vaikai; (2) Lietuviška aplinka – augame apsupti lietuviškos kultūros reiškiniais; (3) Kaltumo jausmas – gimus iš lietuvių, augus lietuviškai, jaučiame moralinę pareigą būti lietuviams, kitaip, jaučiamės nusikaltę; (4) Paprasta meilė savo tautai – sunkiai ją konkrečiai apibūdinti, bet, jei mes leidžiame, ji visus mus vienai ar kitaip paveikia. Šis paskutinis yra pats sveikiausias tautinės atsakomybės jausmo šaltinis. Šią mintį praplėtė kai kurie Kongreso dalyviai pabrėždami, kad Nakas sakė, kad Lietuvos aplankymas sudaro vieną svarbiausių tautos meilės vystymo šaltinių.

Lyg patvirtinant šį teigimą, paaiškėjo, kad apie trečdalis šio Kongreso atstovų (maždaug 30) lankėsi Lietuvoje. Dauguma vyko kaip turistai, bet keli lankė Vilniaus Universiteto Lietuvių Kalbos Kursus, kuriuos išsamiai apibūdino Vija Bublytė ir Paulius Viskanta (JAV).

Eglės Juodvalkės paskaita: “Gilesnis lietuvių kalbos pažinimas – būtina sąlyga išsivijios kultūrinei veiklai” atvėrė kita svarbu šaltinį tautos meilės vystymui – kultūra. Su dramatišku jausmingumu, paliečianti atstovų širdis kiek ir protą, Eglė įtikinančiai vedė kultūros svarbos tezę, teigdama, kad lietuvių kūrybą yra, klausytojų yra, tik “viduje tuštuma” dėl menkų komunikacijos priemonių. Keletą dienų vėliau poetė, Lidiya Šimkutė-Pocienė, panašiai apgailestavo išsivijios lietuvių, ypač jaunimo, silpną supratimą, įvertinimą ir paramą lietu-

viškai kultūrai. Taip pat Tomas Venclova pastebėjo, kad jaunimas pačioje Lietuvoje žymiai giliau apsisivijios kultūrinėje srityje negu išsivijios jaunimas. Šiuos rūpesčius vertėtų rimtai apsvarstyti Kongreso atstovams, beplanuojant savo tarpkongresinę veiklą, prisimenant Juozo Girniaus teigimą, kad kultūra yra vienas pagrindinių tautos meilės vystymo šaltinių.

Verta pastebėti, kad per šias Studijų Dienas, nors akademinės paskaitos nešė daug svarbios informacijos, Kongreso atstovai gyviau reagavo į paskaitas, pasisakymus prelegentų kurie labiau linkę į kultūros pusę. Susidarė įspūdis kad jie, mokėdami dramatiškai pristatyti savo mintis, vartodami paprastą, ir dar savo kurybinių talentų pagražintą, lietuvių kalbą, geriau pajėgė pasiekti atstovų protus ir širdis. Kviečiant prelegentus į ateities Jaunimo Kongresų Studijų Dienas verta užtikrinti lygsvarą tarp kurybingų kultūrininkų ir akademininkų intelektualų.

Pasigėrėtinau matėsi kad per tas tris dienas Sydnėje, atstovai susigyveno. Laisvai vieni su kitais kalbėjosi, laisvai maišėsi visi iš įvairių kraštų, nesibaidydami nepažįstamų kompanijos. Nuo pirmojo vakaro girdėjosi daugybė balsų traukiančių lietuvišką dainą. Neilgai trukus įsisteigė tradicija kad sušinojus jei kokiam Kongresantui suėjo tą dieną gimtadienis, atstovai jį ar ją “pakrikštydavo” įmesdami, Sydnėje, į maudymosi baseiną, o Canberroje, į ne taip švarų prūdą. Bičiuliavimo ryšių gelmę ir plotmę liudijo ne vieno atstovo skundas nuvykus į Kongreso Stovyklą kad nejaukiai jautėsi paskendę “svetimųjų” jūroje tarp visų dalyvių kurie ten suvažiavo. Tas vaizdžiai charakterizuoja Studijų Dienų svarbą ir pagrindinę stiprybę: kad tie “išrinktieji” atstovai, tie kraštų ambasadoriai, atskirti nuo kitų blaškymų, per savo susigyvenimą laike Studijų Dienų pradeda giliai suprasti vienas kito samprotavimus, pasaulėžiūrą, minčių vystymo procesus, ir sudaro nepriiğstamai stiprų vienetą kuris teigiamai nulemia mūsų išsivijios lietuvių ateitį. Apžvelgus kas reiškiasi dabartinėje išsivijios lietuvių bendruomenėje, visuomeninėje veikloje matose kad buvę Kongresantai neproporingai daug randasi veikėjų eilėse.

(bus daugiau)

Savaitei bėgant...

Alf. D. Petraitis

Inercija tai fizikoje vartojamas žodis. Daiktas stovi vietoje ir pats iš savęs nesijudina. Jei gu kas jį pastumia, tai jis juda iki randa kokią kliūtį ir tik tuomet sustoja. Taip sakant, daiktai iš savęs nekeičia esamos padėties.

Tai jaučiasi ir kasdieniniame gyvenime. Visuomet susilaukiama pasipriešinimų, prieš bet kokius pakeitimus. Žmonės sako, kam čia reikia keisti, taip jau yra, taip ir tegu būna. Aš taip radau, taip ir paliksiu. Jau pripratau prie to, ar kito, kam čia kaitaliooti.

Todėl nenuostabu, kad gausiai lietuviams apgyvento rajono pakeitimas į Lietuvos Parko vardą susilaukė iš dalies žmonių nepasitenkinimo. Iš tiesų, tai nėra, kad kas būtų specialiai prieš lietuvius nusistatęs, bet vietovardžio pakeitimas visuomet visų nepatenkintų. Jį būtų galėję pakeisti į šimtą skirtingų vardų, vistiek būtų buvę nepatenkintų ir būtų buvę kritikos.

Tik šiame reikale yra viena maža pastabė, kurios negalima praleisti nepaminėjus. Kad viešai reikėtų nepasitenkinimą, bet kuris tos vietos gyventojas, tai būtų galima priskaityti prie inercijos principo pasireiškimui, bet kad viešai tai daro lietuvių kilmės žmonės, tai jau kažin kaip nesmagu ir nesuprantama. Aišku, mes galime turėti kiekvienas savo nuomonę, bet ją viešai reikšti šiuo atveju, jau nederu.

Prieš kelias dienas girdžiu televizijoje pranešėjas komentuoja, kad viename miesto “baire” žmonės protestuoja dėl vardo pakeitimo. Nagi žiūriu, viena moteris skėščioja rankomis ir aiškina: “Kam čia to vardo Lituania, aš, girdi, vistiek ten nevažiuosiu”... Toji moteris man pasirodė, kur tai matyta. Susimąščiau, mėgindamas atsiminti, kas ji.

Dabar bijau, kad mano atmintis gali sušiuvuoti, bet, jeigu neklystu, jau gana daug metų atgal tą pačią poniją mačiau viename Brazilijos lietuvių bendruomenės susirinkime. Ji atėjo su vyru prašyti paramos savo dūkrai. Jų dūkra gavusi mokslo stipendiją Portugalijoje medicinos fakultete. Pinigų nedaug, šeima nemaža ir jie atsiminė, kad yra tokia tai bendruomenė, kuri duoda paramą mokslui, tai atėjusi tos paramos paprašyti. Aišku, atsirado daugiau balsų, buvo nutarta, kiek tai paremti, dar pasižadėjo daugiau tai tiečių prisidėti atskirai. Ir man atrodo, kad toji atskira parama kaip tik ir išleido ją mergaitę į užsienį mokytis gydymo profesijos. Daugiau nieko negirdėjau apie juos. Matyti, kad viskas gerai baigėsi. Iš tiesų, daug visokiausių reikalų reikalėlių svarstoma bendruomenės susirinkimuose, dauguma jų lieka užmiršta. Aišku, galima rasti protokoluose, bet šiaip prisimiršta.

Dabar sau galvoju: jeigu tai tiesa, tai labai nemaloni tiesa. Lietuviai reikalingi, kai bėda spaudžia, bet vėliau, girdi, kam čia tos Lietuvos vardo... Pagaliau, dabar man jau nieko nereikia ir nėra ko burną aušinti.

Labai norėčiau tikėti, kad pasenau, kad neprisimenu, kad sumaišiau faktus ir žmones. Iš tiesų bijau sau prisipažinti, kad tai gali būti tiesa.

SKAITYK IR PLATINK

“MŪSŲ LIETUVA”

POSTO DE SERVIÇOS

SOUZA L T D A

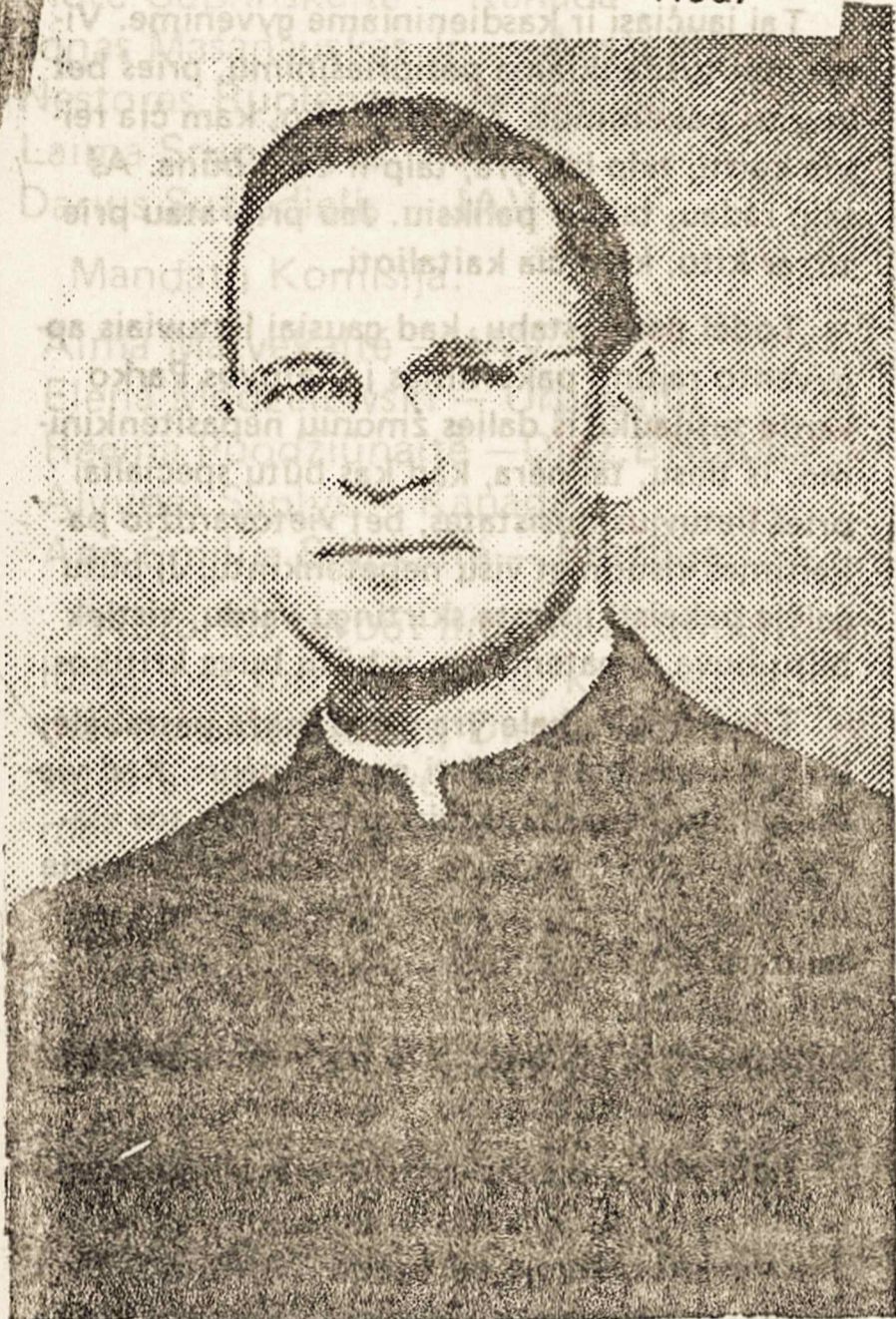
Rua Voluntários da Pátria, 1275

Santana

Tel. 290-4899

Gegužės 20 d. sueina 13 metų nuo Prelato Zenono Ignatavičiaus mirties. Daug kas iš mūsų, ypač Rio lietuvių gerai pažinojom šį didžiai nusipelnusį dvasiškį. Jo pagarbiam prisiminimui talpiname čia Antano Gaulios straipsnį.

Red.

Antanas Gaulia

LEISKITE MIRUSIEMS RAMIAI ILSĖTIS

Monsinjoro Ignatavičiaus niekintojai
nesiskaito su faktais

Prieš dešimt metų svarbiausiuose Brazilijos spaudos organuose pasirodė ilgi straipsniai ir komentarai, rašyti iš Izraelio. "Jornal do Brasil", vienas žymiausių Brazilijos spaudos organų Riodežaneire, išspausdino savo korespondento Mario Chimanovich (žydų kilmės žurnalisto Izraelyje) "didelę naujieną", būtent Brazilijoje slėpėsi keletas karo nusikaltėlių, tarp kurių ir du lietuviai.

Mus visus lietuvius Brazilijoje sujaudino ir nustebino tie straipsniai, kurie tiesiogiai lieté kunigą Zenoną Ignatavičių. Kuo rėmėsi šis korespondentas? Ogi medžiaga, NKVD vyriausio štabo surinkta ir per Maskvą pasiųsta Izraelin.

Visi suprantom, jog žydų tauta, tiek

daug nukentėjusi hitlerininkų naguose, turi teisę sodinti į kaltinamųjų suolą tuos asmenis, kurie yra nusikaltę karo žiaurumais arba žmonijos naikinimu. Tame suole turėtų be išimties sėdėti it bolševikai, politrukai, enkavedistai, komisari ir visi, kurie išžudė milijonus nekaltų žmonių okupuotuose kraštuose. Bet niekas neturi teisės kaltinti, šmeižti ir purvinti visai nekalto žmogaus, kun. Zenono Ignatavičiaus, kuris niekur ie nekuomet nepalietė jokio žydų asmens. Atvirkščiai, visuomet jiems jautė draugiškumą ir kaip dvasininkas su jais santykiavo, juos gerbė.

Aišku, tokia žinia Brazilijos lietuvius labai suerzino, ypač Riodežaneiro kolonijoje, kur ilgus metus gyveno ir dir-

bo kun. Ignatavičius. Čia jis buvo visuomenės žinomas ir gerbiamas, ir tai neveltui, nes per 20 metų nepaprastai daug nusipelnė mūsų jau merdinčiai mažutei kolonijai, kuri jo dėka, senelio kun. J. Janilionio padedama, vėl atgijo ir keletą kartų suorganizavo demonstracijas prie Sov. Sąjungos ambasados su lietuviška vėliava, iškeltais plakatais, reikalaujama Lietuvai nepriklausomybės bei laisvės. Savo darbais - choro suorganizavimu, tautiniais šokiais, teatriniais vaidinimais, iškilmingų Mišių ruošimu (neretai dalyvaudavo pats kardinolas ir kiti brazilų žymūs svečiai) laimėjo daug pagarbos ne tik tarp lietuvių, bet ir tarp lenkų, ukrainiečių, ypač brazilų.

Organizavo JOC — Juventude Operaria Catolica (Katalikų jaunimo darbininkija). Buvo kunigų seminarijos profesoriumi, dėstė kanoninę teisę ir filosofiją. Dabartiniu metu nemaža dalis brazilų kunigų, kanauninkų, monsinjorų yra buvę jo mokiniai. Už tuos visus darbus įsigijo didelę pagarbą. Dėl to, pašauktas į Romą, popiežiaus Jono XXIII buvo pakeltas monsinjoru. Grižusį į Rio dežaneira vietinis kardinolas

PADĖKA

Ruošiantis Imigrantų Parodai, kuri įvyks šių metų birželio 24 — liepos 3 dienomis, atsirado netikėtai didelių finansinių sunkumų.

Vien tik 2-jų standų nuomavimui pareikalavo Cz\$.30.000,00 (trisdešimt tūkstančių cruzadų).

Buvo daug svarstyta apie norą ir galimybę toje parodoje dalyvauti, kur lietuvių tautodailės rodiniai ir tautinių šokių Ansambliai kelia Lietuvos vardą.

Neturint kitų šaltinių finansinei pagalbai, buvo kreiptasi į Lietuvių Sąjungos-Aliančą valdybą.

Lietuvių Sąjungos-Alianča valdyba, apsvarsčius kilnų tikslą Lietuvos vardui ir įvertindama organizatorių pasišventimą darbui, suteikė Cz\$.30.000,00 paramą.

ŠIUO LIETUVIŲ MUZIEJAUS IR ARKYVO KOMISIJA, PARODOS ORGANIZATORIAI, VIEŠAI DĖKOJA SAJUNGOS-ALIANČA VALDYBAI UŽ SUTEIKTĄ PARAMĄ, BE KURIOS NEBŪTŲ GALIMYBĖS DALYVAUTI LIETUVOS VARDU IMIGRANTŲ PARODOJE, BIENALĖS PAVILJONE, IBIRAPUEROS PARKE.

Parodos Organizatoriai

Lietuvių Muziejaus ir Arkyvo Komisija

Aldona Valavičienė — Pirmininkė

Saldys Algimantas — Sekretorius

CHOPPERIA ALEXCHOPP LTDA.

CHOPP — PIZZA — QUEIJOS — FRIOS
RESERVAS PARA FESTAS — MUSICA AO VIVO
Rua SOLON 1062 — Bom Retiro — Tel. 223-2333

Dom Jaime de Barros Camara 1970 m. specialioje iškilmėje paskyrė jį generaliniu vikaru lietuvių reikalams.

Norėdamas tą visų mylimą ir gerbiama kunigą apginti, Riodežaneiro lietuvių prašymu parašiau portugalų kalba ilgą straipsnį, iškeldamas jo visus nuopelnus. Ten mažoje santraukoje buvo nupasakota kun. Ignatavičiaus veikla vokiečių-rusų fronte karo metu. Jis kaip lietuvių bataliono kapelionas, rūpinosi gerove. Minske jam pavyko su gudu pagalba atstatyti subombarduotą Minsko katedrą, kurioje buvo įrengta transporto priemonių dirbtuvė. Ten visuomet ateidavo daug tikinčiųjų į pamaldas.

Kun. Zenonas Minske pasiekė su kryžiumi rankose daugiau, negu vokiečių tankai. Aišku, tai supykė enkavedistus ir bolševikus. Be to, priminiau, jog 1966 m. kun. Zenonas Ignatavičius lankėsi Izraelyje, apkeliavo Šventąją Žemę ir su žydais kalbėjo laisvai. Riodežaneire lankė keletą kartų dr. Lemlę, — vyriausiąjį žydų rabiną. Savo pamaldose primindavo žydų tautą: "Kaip ir mes po pasauli išsklaidyta tauta po dviejų tūkstančių metų atgavo savo nepriklausomybę. Tai pavyzdys, kurį mums verta sekti".

Žinias apie kun. Z. Ignatavičių surinkau iš ilgų asmeniškų pasikalbėjimų ir jo knygos "Yo vi" (Aš mačiau). Ten jis aprašo savo atsiminimus ir karo įvykius, kuriuose dalyvavo kaip lietuvių karių kapelionas. Šioje knygoje niekur neneigia, jog jis tarnavo Dievui ir tėvynei. Kas tik nori, gali ne tik skaityti, bet ir matyti jį nuotraukose apsirengusį lietuviška uniforma, o ne vokiška. Dirbo Kaune vaistininku tarp žydų, bet niekas jį neišdavė, nes kaip kunigui grėsė mirtis nuo rusų okupantų.

Tas ilgas straipsnis nuskambėjo plačiai ir, galima sakyti, pasiekė savo tikslą. "Jornal do Brasil" jį išspausdino ištiesai be jokių pakeitimų ar sutrumpinimų.

Po to 10 metų niekur nebelietė mūsų visų žinomo monsinjoro Zenono, ir joks brazilų laikraštis šia tema nerašė.

Tarp kitko, tame straipsnyje buvo prašoma: "Duokite ramybę mirusiems".

1987.VI.23 "Téviskés Žiburiuose" nustebeš skaitau straipsnį "Kaltina mirusį lietuvių kunigą". Straipsnio autorius A. Kalnius aiškina, jog 1987 m. sausio 24 d. "The Jerusalem Post" vėl puola ir kaltina kun. Zenoną Ignatavičių, apie kurio mirtį, atrodo, nieko nežino. Ten aiškinama, kad šis kunigas dalyvavęs 1941-43 m. 12-tame lietuvių batalione Minsko mieste, laimines to bataliono kareivius, kurie už fronto žudė žydus. Iš tikrųjų nieko panašaus neįvyko. Reikia priminti, jog vokiečiai lietuviams nerodė jokios simpatijos ir jais nepasitikėjo. Už tai juos išmėtė po visą frontą nuo Leningrado iki Maskvos ir nuo Stalingrado iki Kaukazo. O jei kuris individuališkai pasidavė nacių ir esesininkų įtakai, tai toks asmuo nieko bendro neturėjo su kun. Zenonu Ignatavičium, kuris buvo užsiėmęs religiniais reikalais, o ne politiniais ar kariniais.

Kun. Z. Ignatavičius sugebėjo atgauti religinį gudų gyvenimą. Už tai rusai negali jam atleisti. Bet tie įvykiai nieko bendro neturėjo ir neturi su žydais. Enkavedistų paruošti liudijimai negali būti laikomi rimtais dokumentais.

1987 m. vasarą, po 55 metų gyvenimo Brazilijoje, teko lankytis sovietų okupuotoje Lietuvoje. Vilniuje apžiūrėjau esamas šventoves. Mano dėmesį atkreipė viena šventovė, kurioje įrengtas ateizmo muziejus. Tai prieš 400 metų statyta Šv. Kazimiero šventovė. Įeinu vidun: prikabinėta mažose vitrinose visokių burtų ir burtininkų. Atrodo, norima vaikus pagąsdinti. Pagalvojau: kur tokio absurdiško muziejaus įrengėjų protas? Laikydami save gudriais, dabartinės Lietuvos viršininkai rado laiko ir lėšų tokiai vaikiškai propagandai prieš tikybą. Neradęs nieko moksliško, išėjau. Kairiame šone pastebiu kun. Z. Ignatavičiaus nuotrauką: laimina lietuvius karius, einančius į frontą. Apačioje paaiškinimas, esą šis batalionas sunaikinęs 46.000 nekaltų žmonių. Juk tą patį ra-

šo ir "The Jerusalem Post". Skirtumas tik tai, kad žydų laikraščiu skaičius 46.000 atrodė perdėtas ir jį sumažino iki 10.000. Jau vien iš to skirtumo matyti, kad tai iš viso nepatikimas dalykas. Juk tie ragany medžiotojai galėjo parašyti, kad anas lietuvių batalionas su savo laimintuoju sunaikino 100.000 ir 1.000.000. Tai neturi nieko bendro su tiesa. Aiškiai matyti bolševikų noras suniekinti nekaltą žmogų, nebegalintį apsiginti (mirė Romoje 1978 m.).

Norint sužinoti tiesą apie kun. Z. Ignatavičių, verta perskaityti jo atsiminimus portugalų kalba "Yo vi" (Aš mačiau), kurie yra išleisti ispanų ir italų kalbomis. Rašytojas Klemensas Jūra yra paruošęs ir išleidęs kun. Z. biografią "Monsinjoras". Joje yra surašyti visi šio kunigo pergyvenimai karo fronte, kur kovojo lietuvių daliniai prieš bolševikus, besiveržiančius į Lietuvą.

Aš gerai pažinojau Z. Ignatavičių kaip kunigą, veikėją, rašytoją, patriotą, Evangelijos skelbėją. Toks asmuo niekad niekam blogo nedaro ir yra pasituošęs visiems padėti.

Būdamas gyvas, kun. Z. Ignatavičius rinko medžiagą veikalui apie Brazilijos-Lietuvos santykius. Tuo tikslu lankėsi Portugalijoje ir "Torre de Tombo" bibliotekoje, Lisabonos mieste, darbavosi 30 dienų.

Prieš išvykstant jam iš Riodežaneiro į Romą, jam buvo pasiūlyta katedros rektorius vieta. Jį betgi traukė kiti darbai, be to, prisidėjo ir sveikatos rūpesčiai. Iš Romos pas mus nebegrižo. Mūsų kolonija Riodežaneiro mieste pradėjo mirti ir nykti.

Baigdamas noriu priminti mons. Vital Cavalcanti žodžius (buvo kun. Z. Ignatavičiaus padėjėju, vėliau tapo katedros rektorium): "Monsinjoras Zeno visuomet buvo ramus, kuklus, paslaugus ir šventas žmogus".

Prašome: jei nenorite apie jį kalbėti su pagarba, tylėkite ir leiskite jam ramiai ilsėtis amžinybėje.

EXCURSÕES "VILNIUS 88"

CETEMAR e LUFTHANSA APRESENTAM 2 EXCURSÕES

para este ano:

saidas 13 de junho e 11 de julho

ROTEIRO: Finlandia, Estonia, Letonia e Lituania(2 semanas);
mais Leningrado e Moscou

INFORMAÇÕES: CETEMAR — rua 7 de Abril, 342 — 9º and.

Tel. 258-5955 com Dr. Vignola ou

tel. 241-2831 com Aleksandras Boguslauskas

MŪSŲ ŽINIOS

ATSISVEIKINIMAS SU DOM LUCIANO

Praėjusį sekmadienį mūsų regioninis vyskupas ir Brazilijos Vyskupų Konferencijos pirmininkas Dom Luciano atvyko į Lietuvos Parką atsisveikinti su lietuviais. Atsisveikinimui klebonas kun. J. Šeškevičius surengė pietus; ir pietūs buvo naujai pristatytoji iškilioji salė, kurią kai kas be niekur nieko pavadino "Terraço Lituania". Nes tikrai iš salės sklinda visos apylinkės vaizdas.

Dom Luciano yra pakeltas į arkivyskopus ir paskirtas Marianos (Minas Gerais) arkivyskupu. Šio mėnesio 22 dieną jis užims jam skirtą vietą.

SVEIKINIMAS POPIEŽIUI

Gegužės 18 yra Šventojo Tėvo gimtadienis. Kilus pasiūlymui, per tuos pačius atsisveikinimo pietus buvo surašytas pasveikinimo laiškas, kurį Dom Luciano pažadėjo asmeniškai įteikti Šv. Tėvui, nes tą patį vakarą turėjo iškristi į Paragvajų ir sekančią dieną susitikti su Popiežium.

Kai kas net siūlė: Kadangi Popiežiui neleidiama nuvykti į Lietuvą, tai kvieskim Jo Šventenybę apsilankyti Parque Lituania, kai sekančiais metais lankysis Brazilijoje. Visi sutiko triukšmingu plojimu.

LIETUVIŲ KONCERTO JUOSTELĖS

Reikšmingas ir įspūdingas Lietuvos artistų lankymasis ir įvairūs koncertai buvo deramai nufilmuoti ir įrašyti į video juosteles.

Yra virš dviejų valandų programa. Ji suskirstyta dalimis: Unesp, V. Zelina (Parque Lituania), pas Girčkus, Afex Chops, Sajungoj.

Galima įsigyti: ar visą programą, ar tik jos dalį. Informacijos ir užsakymai: Alfonsas Kublickas, telef. 419.2462.

AR ŽINOTE, KAD
MŪSŲ LIETUVA
V. ZELINOS LAIKRAŠČIŲ KIOSKE
AV, ZELINA, 831 ?

Šio "ML" numerio

GARBĖS LEIDĖJAS

BRAZILIJOS LIETUVIŲ KUNIGŲ VIENYBĖ

Prel. Zenono Ignatavičiaus mirties metinių proga

Pagarbiai prisimename didžiai nusipelnusį prelatą ir širdingai dėkojame Kunigų Vienybei už paramą lietuviškai spaudai. Redakcija ir Administracija

VYSKUPAS BALTAKIS PASIRAŠO ATSISĀUKIMĄ DĖL RELIGINĖS LAISVĖS SOVIETŲ SAJUNGOJE

(Washingtonas, balandžio 28. LIC)
Vyskupas Paulius Baltakis, O.F.M. buvo vienas iš dviejų su puse šimtų įžymių Amerikos gyventojų, paskviestų pasirašyti atsisaukimą Mikhailui Gorbachevui. Iš komunistų vado pageidaujama, kad sovietų valdžia suteiktų religinę laisvę krašto gyventojams šiais metais, kai švenčiama tūkstanties metų nuo krikščionybės įvedimo Ukrainoje ir Rusijoje sukaktis.

Atsisaukime pateikiami specifiniai prašymai, pavyzdžiui, kad religinėms bendruomenėms būtų suteiktos tos pačios teisės kaip ir ateistinėms grupėms, kad būtų leidžiama laisvai perduoti religines žinias jaunimui, kad religinėms bendruomenėms būtų užtikrinta spaudos laisvė, kad Ukrainos katalikų ir ortodoksų bendruomenės sulauktų valdžios pripažinimo ir t.t.

Atsisaukimas atspausdintas bukieto formatu anglų ir rusų kalbomis. Jis buvo įteiktas prezidentui Reaganui balandžio 25 d. su prašymu, kad prezidentas jį perduotų Gorbachevui kai jiedu susitiks gegužės gale. Taipogi, 10 kopijų buvo perduotos sovietų ambasadai Washingtone. Be to, tikintys iš JAV, kurie šiais metais važiuos į Sovietų Sąjungą dalyvauti krikščionybės jubiliejaus iškilinėse, bus raginami su savim vežtis atsisaukimo kopijas ir jas tenai skleisti.

Be Vyskupo Baltakio, atsisaukimą pasirašančių tarpe yra kardinolai Bernardin ir Law, kitų tikybų dvasiškiai, senatoriai, kongresmenai, rašytojai, redaktoriai, profesoriai ir t.t. Atsisaukimo buklete randami dar dviejų kitų lietuvių vardai su titulais, būtent kun. Kazimieras Pugevičius, Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos reikalų vedėjas, ir Viktoras Nakas, Lietuvių Informacijos Centro Washingtono skyriaus vedėjas.

(LIC)

XII EXPOSIÇÃO CULTURAL DOS IMIGRANTES

De 24/6 à 3/7

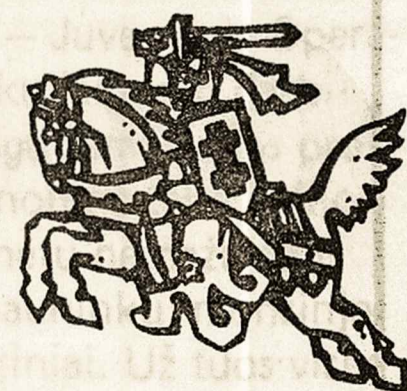
XII KULTŪRINĖ IMIGRANTŲ PARODA

nuo birželio 24 iki liepos 3 dienos

Lankymo valandos: šeštadieniais ir sekmadieniais nuo 12 iki 23 val.
šiokiadieniais nuo 17 val. iki 23 val.

KVIEČIAME VISUS ATSILANKYTI

KALBĖK LIETUVIŠKAI!

CURSO LITUANO - Fone: 273-0338